

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

la „Tel. Rom.” într-una cu suplimentul „Folia Pedagogică”
Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

La încrucișarea drumului.

În frumoșele noastre povești și basme nu arare-ori dăm de situațiuni grele, în cari eroul din poveste nu scie încătrău se apuce.

Are norocul să fie cine-va, care să-l îndrepte pe drumul cel bun, atunci merge norocos înainte, n'are norocul acesta, trebuie să se întorcă la răspundere și să ia altă cale mai norocoasă.

În asemenea grele situațiuni sunt de multe-ori părinții cu fi lor, când vorba e să alégă vre-o carieră ore-care.

Este cine-va, care să le scie da povețe, este cine să le arete drumul cel bun, atunci părinți dau sbor fiilor pe cărările arătate, și sunt fericiti, vedând că bine au lucrat, că copii lor au făcut carieră, au devenit folositori sie-și, și neamului lor.

De multe-ori în viață ne întâlnim și cu părinți, cari fie din lipsa de povățuitor, fie din preocupățiune pentru o carieră ore-care, fie din o orbă iubire cătră fi lor, le-au dat drumul pe o cale greșită, și se trezesc cu ei nefericiți, când ar trebui să stea la granița cariei lor.

Asemene oameni sunt cei mai nefericiți, și pentru sine, și pentru societate.

La noi românii presa e chemată să suplinescă pe povățuitorul, să vegheze la timpul cuvenit la răspundere, și să arete drumul cel bun.

Părinții copiilor ascultă de acest povățuitor și nu aleg drum greșit.

Tochmai acumă după terminarea anului scolar ajung părinții la răspunderea drumurilor. Drumurile se încrucișează, și nu sciu pe care să o apuce.

Datorința noastră este să arătăm părinților, că este un drum, pe care Românii nu apucă în asemenea număr precum ar pretinde-o această interesele noastre naționale.

Există o carieră dintre cele mai onorabile, dintre cele mai rentabile, o carieră, pe care cu bună pregătire, pe lângă purtare bună omul poate atinge gradele cele mai înalte, poate ocupa pozițiile cele mai onorifice, unde totul atârână dela vrednicia personală a omului.

Cariera această este cea militară. Puțini Români și-au ales până acumă cariera această, puțini au reflectat la ea, mai ales după facerea examenului de maturitate, după câștigarea acelor cunoștințe prealabile, cu cari intrând în un institut superior militar, ușor se puteau perfecționa, ca apoi să le stea drumul deschis pe întregă scara de înaintare.

Și dintre acestia mai nici unul nu a fost de acasă între favorabile condițiuni materiale, cari să-i înlesnescă cariera.

Urmarea a fost, că noi nu suntem reprezentați în armata comună, nu în cea teritorială, nici numerice, nici în gradurile superioare, după-cum ar cere interesele noastre bine pricepute.

În timpurile trecute, când cu sistemul de granițeri, eram mai bine reprezentați în armată.

Talentele eșite din sinul poporului român au insuflat respect până în cercurile cele mai înalte, și șiguri mărețe ca baronul Ursu, Guran, Doda, Trapșa, br. Pop au fost fala armatei, dară totodată și fala nămului românesc.

În timpul din urmă s'au creat năue institute superioare pentru cualificarea oficerilor în armata teritorială.

Asupra acestora atragem atențiunea părinților tocmai acumă în timpul cel mai potrivit.

După scirile cele mai prospete, ministrul de honveți a luat măsuri, ca din partea municipielor să se facă stipendii pentru susținerea tinerilor mai săraci în acele institute.

Se dă deci posibilitatea, ca și dintre tinerii noștri să pătă unii pătunde în acele școle superioare militare.

Ocasiunea trebuie folosită, și cu deosebire să o fololască părinți cei mai cu dare de mână.

Scim noi distinge foarte bine, și cunoșcem scopul, principul urmărit cu năuele institute superioare militare.

În fôia noastră am luat în diferite rënduri, și cu drept cuvânt, poziție hostila în chestiunea această, precând legea era proiect încă. Acum însă, sancționată fiind, alte sunt punctele de vedere din cari trebuie să o apreciăm.

În curentul național de aji. și în tineretul nostru este plantat un strat destul de puternic al conștiinței naționale, încât de o paralisare a lui noi nu mai avem témă, căci este imposibilă.

Deci cât mai mulți spre cariera militară.

Politică internă.

Lege sancționată. Majestatea Sa a sancționat proiectul de lege despre academiile militare maghiare, votat atât în parlament, cât și în casa Magnaților cu unanimitate. Având această lege a intra cât mai eurgând în vigore, foile maghiare atrag dejă de pe acum atenția părinților, de a-și trimite băeții în nouele academii.

Din parlament. Discuția ce se continuă asupra proiectului de lege despre premiile de zachar, ia un caracter tot mai dușmănos față de Austria. Opoziția exploatează obiectul pentru a-și pute vërșa tot veninul în contra austriacilor. Din partea Kossuthiștilor se aud cuvinte vehemente, cum de mult n'au mai fost rostite.

În șed. de 14 Iulie a vorbit deputatul poporal, preotul Berger Ignác și a dis și următoarele:

„Austria, care se bucură de o bogată și înfloritoare industrie cu zachar, este interesată aci cu 94%, de când Ungaria cea săracă intră în tērg numai cu 6%; facem deci cu ei o tomnă, din care pentru noi rezultă mai multă pagubă decât folos, pentru că plătim de două-ori atâta dare cât venit avem. Nu, urcarea dării după zachar nu este în interesul Ungariei. Cu atât mai mult nu, pentru că economul maghiar nu trage folose din economia cu năpi. Am fost întotdeauna atent cu privire la cei ce cultivau năpi, însă am observat, că de trei ani încôce numai aceia au dobândit ceva, cari s'au asigurat în contra grindinei.”

Deputatul național-independent Mezős y Béla arată, că politica partidului liberal în ce privește urcarea dării din chestiune datēză dela anul 1888, și ea are de scop „de a da subvenție de stat industriei austriace”. Stând lucrul astfel se miră, cum de acest proiect nu s'a lăsat a fi adus în discuție deodată cu proiectul de lege despre reîncheierea pactului economic cu Austria.

Și mai vehement în contra Austriei, a fost Lucács Gyula. El iese numai decât cu colorea adevărată și dăce despre proiect următoarele:

„Nu ne trebuie; vedând ori și cine acest proiect, trebuie să exclame: *Până când vei abusa tu Austria de paciența noastră?* Mare lipsă de rușine trebuie să aibă acela, care pretinde, ca Austria cea bogată să-și mai îmbunătătescă starea materială pe spatele Ungariei sărace. A recunoscut chiar și ministrul de finanțe, că prin proiectul acesta de lege plătim Austriei cu vreo-câteva sute de mii mai mult și fără nici un motiv. Ei, *Sftul Crispin a furat dela bogați și a dat la săraci. Asta se mai înțelege. Dar ca Austria cea avută să ne înșele cel din urmă al nostru filer și ca acesta să o încuviințăm prin lege: afară de ministrul de finanțe și de majoritatea parlamentului, nu este om pe lume să o înțeleagă.*”

Numitul deputat continuă apoi a vorbi despre relele ce rezultă din uniunea personală a Ungariei cu Austria și se provocă la o scrisore a lui Kossuth Lajos, de următorul conținut: „*D-Voștră voiți a asigura sôrtea Austriei pe baza uniunii personale. Pofțiți. Vē doresc succes. Înainte de anii 44 și eu am încercat, însă în decurs de 24 ore m'am convins, că între aceste două state atât sunt de mari contrastele, încât este aprôpe imposibil, ca ele să fie aduse sub un coperiș.*”

„Țineți cont de adevăritatea cuvintelor lui Kossuth Lajos, ale acestui fără păreche patriot”, — dăce deputatul Lukács.

Cam acesta ar fi tenorul ședințelor obstrucționiste de acum. Kossuthismul la ordinea zilei.

Ministrii la Viena. În fața ținutei hotărâte a opoziției, care obstruează în continuu și cu succes, situația guvernului inspiră îngrijire partidului liberal. Acesta și-a trimis ministrii la Viena la consultări. A fost ad audiendum mai întâiu Bánffy, pe urmă Wlasics. Despre rezultatul consultării lui Bánffy la Viena circulă diverse sciri. Se crede, că ar fi cerut dela Majestatea Sa voia de a disolva camera, însă drept răspuns a primit mandatul de a intra în pertractări cu opoziția și a-i face unele concesii în cauza proiectelor cu pricina. Se crede apoi și aceea, că pentru a paralisa obstruarea mai departe, se va schimba ordinea casei, — o măsura — de terorizare, ce este e batjocură la adresa parlamentarismului. Mai sigur e, că se va primi o anti-obstrucțiune din partea guvernului, se va lungi adecă timpul de ținerea ședințelor, lăsând astfel opoziția a se exhauria ea pe sine.

Autonomia catolică. Încă tot mai deurg alegerile membrilor pentru congresul catolic. După cum era de prevădut, guvernul a avut puțin noroc pretutindeni. Particul poporal a agitat mult și cu succes. Chiar și celelalte partide politice reușesc cu candidații lor față de ai guvernului. Mai mult sgomot fac alegerile din cercurile capitalei.

Sinodul episcopesc sêrbesc. În 14 Iuliu s'a deschis în Karlovetz sinodul episcopesc gr. ort. sêrbesc, sub presiul patriarhului Brancovici. Au fost de față episcopii: Miron Nicolici, Mihail Gruici, German Opacici și Gavril Z mejanovici.

La ôrele 11 s'a prezentat delegatul Maiestății Sale, baronul Fedor Nicolici, împreună cu adlatul seu Petru Ioanovici, ambii în „diszmagyar”. Baronul Nicolici a ținut apoi tot în limba maghiară alocuțiune în care arată, că Majestatea Sa s'a îndurat prea-

grațios a îngădui ținerea sinodului episcopesc paralel cu congresul bisericeii sêrbesci. Continuând apoi în limba sêrbescă își dă expresiune dorinței, ca sinodul să lucre spre mulțumirea Maiestății Sale și spre binele bisericeii. „Nu mă îndoiesc, că și acum, ca totdeauna, pot ține cont de loialitatea d-vostre și de credincioșă alipire față de Înaltul Tron și de biserica noastră. Drept aceea, Vē provoc să strigați cu mine împreună: *Trăescă cel cu credință și supunere iubit domn și rege al nostru, Francisc Iosif Întăiul!*” Cu aceste și-au terminat delegatul Nicolici vorbirea de deschidere.

Patriarhul Brancovici îi mulțumi în cuvinte căldurose.

În decursul acestor cuvântări afară s'au făcut obicinuitele ceremonii cu salve din partea armatei comandate spre acest scop.

După deschidere, publicul a părăsit sala.

Ședința însași a fost secretă. Obiectele pertractate nu sunt cunoscute.

Se luptăm în comune.

Sunt rari satele unde poporul să fie mulțumit cu slujbașii satului, seu mai bine dis cu isprăvile cârmacilor comunali.

Oameni nemulțumiți sunt și ei de două categorii: unii cu motive temeinice, și alții cu motive netemeinice.

Cei cu motive temeinice, sunt oamenii cari vâd și pricep tôte abuzurile și mișeliile celor din fruntea unei comune; ér cei cu motive netemeinice, sunt oameni, cari din nepricepere, ori din rea voință, nu consimt cu conducătorii lor, nici chiar atuncea când aceia sunt la înălțimea chemării lor.

Sunt între reprezentanții comunali și bărbați, cari cu votul lor împedecă tôte curentele bolnăvicioșe și pătimașe, cari țințesc nedreptățirea și asuprirea țeranului, — vor fi însă și putregaiuri de acelea, cari se lasă seduși și amăgiți de câte un încreșut al stăpânirii maghiare.

Ochianul, prin care organele statului vâd lucrurile de prin comune, sunt primarii și notarii, fără deosebire de naționalitate. Ori-ce lucru prezentēză acestia înaintea „înțeleptei” stăpâniri maghiare, e sfint și drept.

Unde se află astfel de conducători, molipsiți de patima de a se face unelte de încredere ale stăpânirii maghiare, acolo e vai și amar de acei săteni, pe cari i-a osândit D-șeu să fie conduși de astfel de indiviți.

Dacă se află oameni, cari să descopere și să sbiciuiască mișeliile acelor rătăciți, apoi aceia, drept răsbunare, devin oamenii cei mai periculoși pentru societate, periculoși pentru comună și interesele ei; ba periculoși chiar și pentru națiune, căci descoperindu-li-se mișeliile, ca să scape teaferi, să fie susținuți în post, își iau refugiu la cele mai scârbôse minciuni și denunțări; ba cu timpul, în loc de a-și lua pedepsa meritată, devin stânca în mijlocul valurilor, ér cei nemulțumiți, cari le-au descoperit abuzurile și mișeliile, sunt timbrați de agitatori și trădători de patrie.

Acești parasiți ai societății românesce, cu voia ori din nepricepere, prin abuzurile și fărădelegile lor demoralisēză și periclitēză poporul, înstrăinându-l chiar și de cătră adevărații și dreptii lui conducători.

Devenit astfel poporul, desconsideră școala, desconsideră biserica, dimpreună cu conducătorii acelor.

Cei chemați a lupta contra abuzurilor și fărădelegilor demoralisătoare, ce se comit de cătră organele stăpânirii de prin comune, — sunt preoții și învățătorii.

Acești stâlpi și propagatori ai religiosității și moralității, la poporul nostru, datoră

sunt a lucra din toate puterile pentru delatarea acelor organe periculoase din fruntea comunei, cari împreună cu dușmanii noștri cu intențiuni vătătoare lucră la demoralizarea poporului.

Durere însă, că se află și de acei preoți ori dascăli, cari din nepricepere ori din rea voință își uită de chemarea lor, și-și părăsesc poporul încredințat păstoriei lor, lăsându-l pradă la câte o lichea fără simț de umanitate, dându-și adese-ori mâna cu acești împalători ai nămolului nostru.

Dacă contra organelor din comună, puse anume să nedreptățească și să asuprască poporul, nu vom lupta fie-care în cercul său de activitate, atunci am dovedit, că nu suntem vrednici de o stare mai bună.

Cele mai multe nedreptăți și mișelii se fac cu poporul dela sate și încă de cei mai preferiți oameni ai stăpâniei.

Dacă un preot sau dascăl ar avea, după cum dă apostolul, prorocie și de ar scrie totă știința și toate tainele; ba de ar avea credința încât să mute și munții, er dragoste pentru nem nu are, nimica îi plătesc toate. Iubirea de neam, nu se trufese, nu se înalță, nu caută ale sale, nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr.

Cel-ce are dragoste pentru nemul său, nu se lasă ademinit de oamenii cei fărădelege; ba luptă contra lor.

Prin luptă dreptă și onestă se dezvoltă în popor simțul de naționalitate, simțul de a cunoaște pe conducătorii buni și răi ai poporului. Și unde este de lipsă, cei chemați trebuie să o și facă.

Correspondență particulară

a „Telegrafului Român”.

Tractul Sighișorei la 1 Aprilie 1897.

(Urmare și fine.)

Când s'a adnexat această comună la protopresbiteratul nostru, capitalul de 5000 fl., era în prezentă și ca interese nesoluite suma horibilă de 899 fl. 12 cr., — cu totul 5899 fl. 12 cr.

Aci mai întâiu harnicul nostru protopresbiter, interesat de soarta poporului apăsător de această sarcină grea, a intervenit la veneratul sinod Archiepiscopesc pentru reducerea procentelor dela 8 la 6, s'au depurat apoi din capital 545 fl., rămânând încă 4455 fl. 12 cr.

Poporul nostru credincios de acolo, în număr de 32 familii, care însuși lucra moșia, satul de această sarcină grea de câți-va ani suportându-o, — deși s'a convins despre îmbunătățirea stărei parohiale în cestiunea acestei cumpărări prea pripite, — au început a părăsi vetrele lor părintesci emigrând în România 17 familii, cu atâtă mai grea devenind sarcina pentru cele 15 familii rămase.

Amenințată acum Filia Felța între aceste jurstări sugrumătoare de pustiire totală, energeticul nostru protopresbiter, cu îngrijire acută pentru soarta ei și a poporului blând și moral de acolo, a intervenit la grația autorităților noastre bisericesti cerând relaxarea

unei părți din restul debitului, ceea-ce a și succed, iertându-se din restul de 4455 fl. 12 cr., suma de 2000 fl., și prin urmare aci mai restază filia Felța suma de 2455 fl. 12 cr.

Din toate înșirările îmbunătățiri, on. public cetitoriu, nu fără temei, va atribui laudă și merit făcătorilor de bine din singuraticile comune bisericesti, dela care a ne abate nici nouă nu ne este scopul, — onore lor! Dacă însă zelul neobosit, interesul cel viu, tactica de conducere și stăruința de fer a vrednicului nostru protopresbiter l'psea, — majoritatea din comunele amintite rămânând încă departe de ajungerea scopului urmărit, cu atâtă mai vârtos, încât scim, că ochiul cel ager al neobositului nostru șef tractual neadormit a veghiat la lipsele comunelor bisericesti tractuale, — a povățuit și a condus însuși cu mari ostenele și trude acele comune în direcțiunea îmbunătățirilor, și conform raportului specificat, s'a constatat, că în preponderanță singur spriginul său cel puternic a putut izbuti la acele îmbunătățiri, — în timp relativ scurt exoperând colecte și ajutoare din diferite locuri competente în total de 16,553 fl., pe lângă cari nisuiște încordătoare protopresbiterali, servind în întreg decursul acestei activități singur în Sighișora, unui popor numeros de peste 600 familii resirate parte mare în depărțări de peste o oră de alt oraș prin bungoști, în văi și păduri, și-a ruinat și sănătatea în zelul său.

Etă deci, onorat public cetitoriu, fructul ostenelelor unui zelos șef tractual în restimp de 14 ani, — într'un ținut în care starea materială a bietului țeran român nu permite jertfe însemnate pentru bunăstarea și ridicarea comunităților, — pentru care zel și devotament, sinodul protopresbiterat votându-i încredere și aducându-i laudă, mulțumită și recunoștință protocolară, ne-a însărcinat unanim a o face acesta și în public.

Ținem a ne împlini numai o datorință publicând acestea în numele sinodului nostru protopresbiterat, — ridicând cununa de laudă și recunoștință pe creștetul acestui neobosit lucrătoriu în via Domnului, — căruia îi dorim dela înduratul D-zeu desăvârșită sănătate, tărie sufletească și trupescă, zile fericite și liniște sufletească, întru ani îndelungați, m'î putând continua pe temelia pusă acestui tract edificiu mareșal al prosperității, ca în adăncile sale bătrânețe, comunele noastre bisericesti înflorite ca nisele mândre odrasle de maslin în giurul său, cu roduri îmbelșugate să-î răcorăască fruntea obosită de dăduhul stăruințelor vieții sale oficiale.

Din însărcinarea întreg sinodului protopresbiterat gr.-ort., al tractului Sighișorei.

Ai Onorabilei Redacțiuni,

Cu totă stima:

Zacharia Ganea, Elie Ioanoviciu,
paroh în Ferihaz, paroh în Boiu.

Ioan Baciul,
presbiter în Nadeșul s.

Deși corespondența această de mult s'a publicat în ziarul „Tribuna”, și astfel reproducerea ei și în ziarul nostru nu mai are

nici un sens, totuși la stăruința din mai multe părți o am publicat și noi, deși după unele și alte întâmplări între noi ca redacțiune și domnul protopresbiter din cestiune, am fi fost dispensați de a o publica.

Red.

Convocări.

Adunarea generală a despărțământului Cohalm al „Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român” se va ține în anul acesta în Cohalm la 1 August st. n. a. c. la 2 ore p. m. în sala școlii rom. gr.-or.

La această adunare se invită cu totă onoarea membrii Asociațiunii, cum și toți binevoitorii acestei instituțiuni.

Programa:

1. La 2 ore p. m. deschiderea adunării prin directorul despărțământului.
2. Raportul despre activitatea comitetului despărțământului dela ultima adunare generală.
3. Raportul cassariului despărțământului.
4. Alegerea unei comisii pentru inscrierea de membri noi și încasarea taxelor.
5. Eventuale disertațiuni.
6. Satorirea bugetului pre anul următoriu.
7. Alegerea a doi delegați la adunarea generală a asociațiunii, ce se va ține în Mediaș a. c.

8. Alegerea biroului și a comitetului pe perioada de 3 ani.

9. Curente.

10. Alegerea unei comisii pentru verificarea protocolului.

11. Încheierea adunării.

Din ședința comitetului despărțământului Cohalm al „Asociațiunii transilvane, pentru literatura și cultura poporului român” ținută în 17 Iunie 1897.

N. D. Mircea,
director desp.

Ioan Banușiu,
notar.

Adunarea generală ordinară a despărțământului V. (Seliște) al „Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român” se va ține în anul acesta Duminecă în 8 August st. n. la 10 ore a. m. în biserica gr.-or. din Tilișca cu următoriu

Program:

1. deschiderea adunării prin președintele despărțământului.
2. Apelul nominal al membrilor.
3. Raportul comitetului și al cassariului împreună cu propunerile și proiectul de buget pe anul viitoriu.
4. Alegerea unei comisii pentru inscrierea de membri noi, pentru încasarea taxelor dela membrii vechi, și pentru censurarea obiectelor de sub 3.
5. „Despre morburile inficioase, cu deosebită considerare la Tuberculoză”, — de Dr. Nicolau Calefariu.
6. Raportul comisiei de sub 4.
7. Alegerea alor 2 reprezentanți pentru adunarea generală din est an a Asociațiunii.

8. Propuneri eventuale.

9. Alegerea noului comitet pe un alt period de 3 ani.

La această adunare, pre lângă onorații membrii ai Asociațiunii de pe teritoriul despărțământului, sunt invitați toți Românii doritori de înaintarea „Asociațiunii Transilv.” și în genere de progresul poporului nostru.

Din ședința comitetului despărțământului ținută în Seliște la 14 Iunie 1897.

Dr. Liviu de Lemény, Dumitru Banciu,
director, actuar.

Noutăți.

Limba română în biserica din Macedonia. Cu privire la întrebuintarea limbii române în bisericile Românilor macedoneni se scriu Gazetei Macedoniei următoarele din comuna Molovisce:

„Dela data primirii ordinului din partea guvernului imperial, prin care ni se comunica libera permisiune de a ceti românește în biserică, nu s'a iscat multă vreme nici un incident. Dumineca trecută însă, pe când un elev, George Nace, cetea Apostolul, un individ, anume Spiru Liu, s'a repezit asupra elevului, răpindu-i din mână apostolul și oprindu-l de a mai ceti românește. Românii revoltai s'au repezit asupra nenorocitului agent al arhieriei grece și l'au pus la respect îndată. De aci un scandal, care puțin a lipsit ca să nu degenereze într'o bătaie sângeroasă.

„Românii au protestat la Bitolia ca să li se respecte dreptul lor câștigat de a se ruga în limba maternă. Numitul individ, Spiru Liu, a fost citat la Bitolia, unde sperăm, că va primi o lecție bine meritată, pentru-ca pe viitor nimeni să nu mai îndrăznescă a nesocoti ordinele guvernului.”

Ardelenească distinsă la conservatorul de muzică din București. Domnișora Adeline Piso din Săcărâmb (com. Hunedoarei), absolventă a școlii superioare de fete din Sibiu, a terminat în decursul anului școlar acum terminat, clasa a IV-a și a V-a a cursului de violină la conservatoriul de muzică din București, și făcând săptămăna trecută cu succes eminent examenul, a obținut întâiul premiu: cununa de lauri, pentru succedul atins în această artă. („R. O.”)

Aniversarea de 50 de ani a uniunei Ardealului va fi sărbăta anul viitor cu mare pompă din partea orașului Clușiu. Cu prilegiul acela se va așeză o tablă comemorativă de bronz în perețele unei case publice de acolo, întru eternizarea memoriei uniunei.

Dela universitatea din București. Vre-o 60 de studenți ai facultății de litere au plecat sub conducerea d-lui profesor Gr. Tocilescu, în excursiune pe Dunăre, dela Turnu-Severin până la Belgrad, capitala Serbiei.

FOIȚA.

Țiarul unui copil drăcos.

Tradusă de Giulio.

(Urmare).

E o săptămână de când n'am mai scris în țiar. Crăciunul e tocmai în prag. 2 zile după banchet mă duse-i cu Lili la ea acasă, pentru ca să petrec la ei o săptămână. Ei nu țin casă, ci locuiesc în hotel.

„Purtă-te cât poți de cuviincios!” îmi duse Lili. „Sunt o mulțime de oameni distinși în casa asta. Nu mi-ar plăcea, să ajung în poziția de a mă rușina de micul meu frățior.”

„Sciu ei, căs un băiat drăcos?” o în trebai eu.

„Nu, și nici nu vor afla, de nu te vei trăda singur!”

Prândul era gata când sosirăm, și într'adevăr grandios prând — o mulțime de plese și pe urmă înghețată. Servitorii, cari serveau la masă erau tocmai așa de amabili față de mine, ca și față de oamenii cei mai vârstnici.

Vis-à-vis de noi la masă, era o copilă mică, într'o haină de mătăasă, cu mănuși de glase și cu o eșarpă rosa — o copilă de tot drăguță. Eu mă uitam ținută la ea și ea tot așa la mine. Montagu istorisia, că copii vor juca mai târziu în salon și dacă vrău să joc, mă conduce el. Mina o chema pe mica copilă. Eu îmi petrecu-i de minune. Ea era de tot gentilă față de mine, și juca-i de câte-va ori cu ea. „Mi gândeam, că tot nu mă voi căsători cu Betti, măcar de ar fi încă atât de bună. De nu se va mărita cu cârul ei, va rămânea bătrână.”

Eu spusei Minii, că nu cred să iau vr'odată pe Betti de socie. Ea se uita la vârfu pantoflor, dar nu dăcea nimic. De astădată nu comisei chiar nimic, afară că întinsei odată piciorul fără de veste, așa că un băiat pică peste el — dar asta fusese numai în glumă.

Eu dormiam în odaia lui Lili pe canapea, fiind-că hotelul era tescuit de locuitori. Când mă trezii era încă tare de vreme; mă sculai încetisior, mă mbrăca și zups jos și apoi prin oraș, ca să-l privesc. Era o mare localitate, mai mare ca a noastră. Mi-se da prilej să ved năi și apă, și din pricina asta întrebai pe un om. El dăcea că-i riul Hudson. După aceea mă dusei la vale, ca să ved ce fac și ce lu-

creză oamenii. Aprôpe de țerm era un vapor și sufla la vapor. O mulțime de oameni mergeau pe naie și așa mă dusei și eu cu ei, și scii, numai iac' așa, ca să fac o mică revistă și ca să întreb pe omul dela rotă ceva.

„Când pleacă?” l'am întreat.

„Toamei acuma a plecat”, duse el.

Și n'adevăr, rota stropia de-mi era mai mare dragul. Puntea era trasă.

„Te rog frumos, eu aș voi să mă scobor!” dusei eu.

El ridea dîcînd: „Tu va trebui să aștepti o lecută!”

„N'aș pute să telegrafez surorii mele? Ea va crede că m'am perdut.”

El era un ștregar de tot ordinar. Tot ce-mi răspunse fu:

„Nici poveste!” și după aceea trase cu ochiul, ca și cum l'ar fi gădilit ceva. Eu simțiam cum îmi vin lacrimile, dar nu voiam să-i arăt că-mi vinea a plânge. Și așa începu deci a fluera. Imi era frig. Nu dejunasem. N'aveam bani pentru drum, și mă cuprinse nostalgia. Mi-se pare, că eram de tot vînat, pentru-că el îmi duse inediat, că am voie să mă duc în cabină, c'acolo-i încălzit. Și așa mă dusei. Erau o mulțime de domni și dîmne acolo. Mai întâiu nu mă observară, dar încetul cu încetul începură a

mă întreba c'al cui sunt. Eu le spusei, că numai din greșală mă aflui aici pe naie; ei erau îngrijați de mine, și într'una mă întrebau de numele meu, și că unde locuiesc, încât la urmă le istorisii despre țiarul meu, și că ce băiat de nimica sunt, că totdeauna am pechiu, chiar și atunci când nu vreau, și că Lil va crede acuma, că sunt un băiat chiar fără Dumeșeu, de am desertat de acolo, și cu toate că am voit să ved numai apa și că de ce se învîrtesc roțile așa.

O cocină chemă pe un lacheu să-mi dea ceva de dejun. După aceea îmi spuse un domn, că dacă vreau să scriu o telegramă o va expeda el îndată ce sosim în oraș. Ei îmi dădură o bucată de hârtie și o cerusă și eu scrisei:

„Scumpă Lil — n'am vrut să se întempe așa. Corabia-i de vină. Nu fiți neliniștiți. Micul Jorji e de tot vesel. Eu mă reîntore de seră cu vasul. Te rog spune-le să aștepte cu mîncarea pîn' ce sosesc!”

Domnul dădu îngrijitorului un dolar, pentru-ca să-mi poarte de grijă, er mie-mi duse se rămân diina într'egă în cabină și atunci voi fi la adăpost sigur. Ei îmi strînsesă mîna de adio, când părăsiră naia. Așa mulțime de corăbii n'am mai vădut! Era la amădi. Vasul trebuia să se reîntoacă la 3 ore.

Contele Majláth G., noul episcop al diecesei rom. cath. din Transilvania a depus Joi, jurământul oficios în mâinile Maj. Sale.

Cererea pentru grațierea lui Bartha a fost subscrisă până acum de peste 200,000 de inși. Între cei subscrisi se află mulțime pe persoane distinse maghiare. În 14 a curente n. s'a ținut o conferință în scopul contemplării modalității de subternere a petiției la destinația sa.

O sută de mii de muncitori în grevă. Din Londra se știe, că în 13 a curente 100,000 de muncitori de mașine de fabricale de acolo au abdis lucrul. Pentru înscrierea grevei muncitorii pomeniți s'au pregătit în decurs de mai mulți ani și și-au agonisit o sumă de peste patru milioane fl. Scopul lor este, să excopereze în loc de 9 ore de lucru zilnic, opt ore, pe lângă aceeași sîmbrie, nu numai în Londra, ci în întreaga Anglie. Fabricanții în cea mai mare parte nu voesc să le împlinescă dorința, er muncitorii cred, că prin o grevă de vre-o două luni i vor putea constrînge să capituleze.

Călugărițe la universitate. În urma dispozițiilor lui Wlassics, universitatea din Budapesta s'a deschis anul trecut și înaintea ascultătorilor de sexul feminin. Anul trecut însă numai cinci dame a avut universitatea între ascultătorii săi. Cu începutul anului școlar viitor se va sporî numărul lor cu câteva femei din ordurile călugărițelor, cari se ocupă cu învățămîntul. Până acum trei orduri de călugărițe din Pesta au hotărît să trimetă la Universitate pentru mai înaltă cualificație câte 2 călugărițe. Ele vor asculta facultatea filosofică.

Epilogul demonstrației dela Vig-szinház. Afară de diariștii unguri, cari au fost deținuți cu privilegiul reprezentațiunilor date la teatrul popular din Budapesta din partea unei trupe nemțesci din Viena, pentru batjocura făcută artei nemțesci, se află și un candidat de avocat, ofier în rezervă, care pentru „patriotismul” său a fost osândit la amendă în bani. Despre afacere a aflat și autoritatea militară, care a provocat pe sublocotenentul, ca în decurs de 24 césuri să declare pe cuvînt de onore, decă el a fost acela, care a demonstrat în contra musei nemțesci, seu numai vre-o rudenie de nume a sa. Reservistul a declarat, că el e demonstrantul împrișinat. Afacerea se va continua.

Ciocniri de trenuri. Catastrofele pe calea ferată se succedă necontenit, în chip îngrozitor. Vom ajunge până acolo, că va trebui înainte de a pleca la drum, să-și facă călătorii testamentul. Luni s'au întemplat două catastrofe: una la stațiunea din Giew-Jefte, lângă Kopenhaga: Trenul accelerat dela Helsingör s'a ciocnit de un tren de persoane ce stetea în gară. Ciocnirea a fost de tot vehemență. Opt vagone s'au strivit

total. Patruzeci de oameni au murit, șesezeci au fost grav răniți.

A doua catastrofă s'a întemplat la stațiunea din Kirsch-Diomold. Trenul accelerat dela Frankfurt s'a lovit de un tren de persoane din gară. Trei persoane au murit, erșeptezeci au suferit rane grele.

Er o a treia s'a întemplat în Boemia, la stațiunea Pfauenstein-Warta într'una din dimineașele trecute. Două trenuri de povară s'au ciocnit cu vehemență. Mai multe vagone s'au strivit. Câți-va din personal au fost răniți greu. Din fericire morțe nu s'a întemplat. În urma carambolului, șinele au fost stricate, ceea-ce a întrerupt comunicația pe un timp ore-care.

Familie otrăvită. Economul Leonte Ursulescu, dimpreună cu nevastă-sa, cu cei doi feiori și două fete ale sale a eșit zilele trecute între delurile dela Poianta să adune fîn. Până când ceialalți munceau, soția lui Ursulescu a adunat o corfă cu ciuperci, și a pregătit din ele cu o olă pentru prânș. S'au pus cu toții la mîncare, și au mîncat tôte ciupercile. Se vede însă, că între bureți era amestecat vre-unul otrăvicios, căci peste două ciasuri fata cea mai mare a fost apucată de nisce sgăriuri de stomach. După o jumătate de cias se plîngea de dureri și a doua fată. Ursulescu înspăimîntat, și-a pus întregă familia pe car și a plecat spre sat. Înainte de a ajunge însă acasă, Măriuca cea de 9 ani a eșiat pe drum între cele mai crâncene dureri. În apropiere de sat li s'a făcut reșu tuturor. Ursulescu era adevărat rabiat, așa că copiii au trebuit să-l lege de car. Sătenii la vederea spectacolului au tulit-o la fugă. Într'aceea și a doua fată a eșiat. De cătră s'era abătut prin sat din întemplanie un medic cercual, care a făcut totul pentru salvarea bolnavilor. Pe Sâmbătă dimineța a murit și mama. Familia în chipul acesta scădută încă n'a trecut peste primejdie. După opinia medicului și bătrânul are să möră în curînd.

Elevul lui Jäger Mari. Faimoșa otrăvitoare Jäger Mari dela Hódmező-Vásárhely are doi vrednici învțăcei în Baranyi Ferencz și soția sa tot de acolo. Pomeniți adecă în schimbul a trei jugere de pămînt au luat la sine spre îngrijire pe vduva Ale-tar Ana. Au asigurat-o apoi pe netericita la mai multe institute de înmormîntare și au otrăvit-o. Soții criminali au fost osândiți zilele aceste din partea tribunalului din Seghedin. Soția lui Baranyi a fost condamnată la 12 ani, — er Baranyi la 6 ani pușcărie.

Mânia lui D-șeu. Scótem din foile unguresci următorea scire miraculoasă: Pe hotarul comunei K a m j o u k a, (com. Szepes) zilele trecute mai mulți oameni săpau cucurul. Două femei s'au luat la cêrtă. Una a înjurat-o pe ceialaltă cu cuvintele: „Trăznite-ar D-șeu!”, — și în momentul acela din cerul senin un fulger scânteetor s'a coborît

la pămînt, lovind de morțe pe femeia blăstămată.

Jertfele sôrelui. În Statele-Unite de vre-o două săptămâni domnesce o căldură teribilă, din pricina căreia dela 1. a lunei curente peste 1000 de inși s'au bolnăvit; vre-o 150 inși au murit de arșița sôrelui.

Lovită de trăsnet. Ni se scriu următorele: În 4 Iulie n. cam pe la orele 5 dimineța o furtună gróznică s'a descărcat peste comuna Rîmeș-Sat, comit. Albei-de-jos.

Când s'a început tempestatea, o copilă cam de vre-o 14—16 ani, împreună cu o femeia mai bătrână voiau se închidă vitele în o șură din marginea satului.

În momentul când o junincă intrase în șură, trăsnetul a nimerit în șură. Fata care era aprôpe de șură a picat mörță la pămînt. Femeia încă a cădut amețită la pămînt, dar după câte-va minute s'a trezit și a fugit. Șura a luat foc și juninca a ars, și ardea și copila, dacă nu nimerea un om, care luând cadavrul ce se aprinsese, îl duse la o parte.

Bibliografic. A apărut în tipografia Murășanu din Brașov „Promovarea elevilor”, raport prezentat conferinței corpului profesoral dela scótele medii gr.-or. române din Brașov de Dionisie Făgărășan, profesor.

Raportul general

al comitetului societății de lectură „Andrei Șaguna” cu finea anului școlar 1896/7.

(Urmare).

2. Activitatea comitetului.

Activitatea comitetului s'a început cu ședința sa de constituire din 25 Sept. st. v., când s'a ales de notar și referent al afacerilor comitetului Georgiu Hamsea, membru din comisia literară.

Tot în această ședință s'au denumit 2 comisii:

a) Comisiunea controlătoare în persoanele membrilor: Georgiu Hamsea, Ieronim Hêrtogă și Ilie Hociotă.

b) Comisiunea bibliografică în persoanele membrilor: Georgiu Gheție, Ioan Mateiu și Constantin Criștiu.

În tot decursul anului expirat, comitetul a ținut 28 de ședințe, dintre cari 18 ordinare și 10 extraordinare. Tôte ședințele au fost conduse de președintele comitetului Ioan Dobre afară de a XVII-a ordinară, condusă de notariul comitetului Georgiu Hamsea.

În decursul acestui complex de ședințe s'au adus 52 concluse, cari, parte cădînd în directă competență a comitetului au și fost executate, er parte au fost înaintate societății spre ulterioara afaceri.

În comitet s'au discutat 17 operate, dintre cari 10 au fost destinate spre a se admite în concurență la ședința festivă și induce în fôia „Musa”.

Cu declamațiuni s'au insinuat la comitet 13 membrii.

Și acu fi istorisii cum m'am rătăcit, punîndu-i covrigii îndêrēt și-mi luai calea opărit de întristare. Pe fie-care trecător îl întreba-i, că unde-i vasul și unde locuesce domnul Jenner.

Așa ômenii simpli și fără un pic de cultură nu cred, că mai există pe pămînt! Nici unul nu scia. Vêdu-i la ceasul unui turn, că s'4 ore și începui a plînge, fiind-că mă dureau grozav picîorele. Un bărbat mare și burtos într'un surtuc vênăt mă prinse de umăr.

„Ce-ți e tînêrle?”

„Ah, domnule”, rêsponse-i eu „aș dori să nu mă fi sîit pe naie și să nu mă fi scoborît, și aș dori, ca ômenii din oraș să nu fie așa de proști. Ei nu's în stare să spuie unui băiat rătăcit, că unde locuesce domnul Jenner. Eu sunt micul băiat Jorji Hacker, care totdeuna are pechiu, dar nu's nici când de vină. Dacă naia n'ar fi plecat, fără scireea mea, nu m'aș fi rătăcit. Și eu șeu n'am vrut s'o fac.

„Bine Jorji”, dîse el, „dacă te-ai perdut, trebuie să încercăm a te afla.”

Domnul era fôrte bun față de mine, numai, că voia să mă descósă prin tot felul de întrebări. Atâtea mă întrebă, de abia îmi putui mîncă cina.

Ômenii din oraș mîncă în pivniță — așa un obicei murdar! Nôptea asta durmii dus, pe un prici, așa un pat comie ca o cutie! Cineva mă trezi cu nisce oftări, de stam să-mi se rupă inima. Eu mă seula-i ședînd și-mi freacă ochii.

„O tu băiat de nimica, mișel și scump! strigă Lil”.

Êa era galbenă ca ceara, numai ochii-i erau roșii. Montagu încă era aici. Ei veniră cu trenul, după ce sosise naia fără mine. Eu îi întrebai, că ore Mina nu-i îngrijată, cređendu-me perdut? că aștepta'au cu cina? de ce plîngi tu? Ea dîcea, că plînge, fiind-că m'a aflat în fine. Eu îi spuse-i, că e o drăguță de gască próstă. Putea ea plînge dacă nu mă afla — dar acum sunt tôte în cea mai bună regulă, și se facă bine, să nu mai spuie la ômenii de acasă, că ără făcu-i ceva — eu n'am făcut'o bucuros. Și așa strînse-i mîna domnului în surtucul vênēt și-l invita-i să mă cerceteze odată, și Montagu ne luă într'un restaurant, ca să petrecem restul nôptii — dar eu i-am spus lui Lil (în taină), că nu cred, ca domnul Jenner să fie așa un om distins, după cum crede Elsbett, căci altfel ômenii din Nujork ar fi sciut mai mult despre el. (Va urma).

Ca afaceri administrative interne amintim:

a) Alegerea celor 2 comisii permanente, una controlătoare, care s'a îngrijit, ca funcționarii să-și îndeplinescă cu tôte conștientositatea agendele lor; er alta bibliografică, care a avut să propună comitetului cumpărarea cărților de valoare mai mare literară pentru bibliotecă.

Și în fine comitetul, ca organ executiv al societății, a îngrijit de mersul regulat al afacerilor societății, făcîndu-i propunerile necesare, pentru promovarea intereselor ei și-a întreprins pașii de lipsă pentru executarea exactă a concluserilor aduse în societate.

Averea societății cu finea anului.

A. Biblioteca.

1). Cărțile.

La începutul anului biblioteca a numărat 2282 opuri, în 2388 volume și 485 fascicule.

Cu ocaziunea arangării bibliotecii, prin scóterea din us a mai multor cărți, fresce că numărul cărților a scădut, însă prin încorporarea bibliotecii patristice și a colecțiunei de cîntări, la biblioteca propriu dîsă precum și prin procurarea de cărți nôue și mai ales prin donațiuni benevole, numărul cărților a crescut, așa, că cu finea acestui an numără 2225 bucăți în 3150 de bucăți.

Și acum societatea sciind a apreția ômenii, cari în acest an au arêtat o alipire loială și un viu interes, venim și pe această cale cu recunoșcința adênc simțită a da lista specială a donatorilor din acest an.

I. Redacțiunea „Tribuna:”

1. Însoțiri de credit împreunate cu însoțiri de consum.
2. Chestinnea română în Roma, Roberto Fava.
3. Îndreptariu practic în economia rurală, I. Baci.
4. Dare de sêmă despre judecata rostită de sft. sinod asupra fostului metropolit Ghenadie.
5. Lumea ilustrată, fasc. în amintirea înaltei vîsute a M. S. Francisc Iosif I. în Bucuresci.

II. Societatea academică „România Jună:”

6. Raportul anual 1895/6.

III. Societatea academică „Junimea:”

7. Raportul anual 1895/6.
- IV. Reuniunea de musică din Sibiu:
8. Raportul general 1895/6.
- V. Eređii rêsosatului dir. semin. Ioan Hania:
9. Deutsch-lateinisches Handwörterbuch, Ernest Georges.
10. „Der Hausfreund”, Familienbuch.
11. Aritmetica generală și specială, T. Ciontea.
12. Glückseligkeitslehre für das phisische Leben des Menschen.
13. Herr und und Gesinnung, de Ludwig Tysber.
14. Program institutului teol.-ped. din Sibiu.
15. Protocolul sinodului archidieceșan gr.-or. din Transilvania 1886.
16. Protocolul sinodului archidiec. gr.-or. din Transilvania 1887.
17. Protocolul sinod. archidiec. gr.-or. din Transilv. 1890.
18. Protocolul sinod. archidiec. gr.-or. din Transilv. 1896.
19. Protocolul congresului național bis. al metropoliei gr.-or. din Ungaria și Transilvania 1874.
20. Sämtliche Schriften Voltaire.
21. Opera lui Horatius Flacus.
22. Familiile nobile române, de I. cav. de Pușcariu.
23. Românii și constituțiunea Transilvaniei, de Dr. I. Hodoș.
24. Daciada, epopee, de Ioan Șoimescu.
25. „Familia”.
26. A VI-a adunare a Asociațiunei transilvane ținută la Alba-Iulia (1866).

VI. Ilustritatea Sa Dl D. Radu, episcopul gr. cat. al Lugosului:

27. Epistola pastorală.
- VII. Familia Ioan Popescu:
28. Idealism și Naturalism, de Alex. G. Djuvara.
29. Trei souveniri, de Constantin Stamati Ciurea.
30. Judenthum und Heidenthum, W. Ehlebus.

(Va urma.)

Era fôrte plictisitor, fiind-că vasul nu se mișca. Eu mîncăi câte-va mere ce mi le dădură, înainte de amêdi. La moment însă îmi adusei aminte de domnul Jenner.

„Cred, că va fi încă destulă vreme, să l cercetez, până la plecarea vasului”, îmi dîsei în mine, și așa mă ștersei afară, fără să spun ceva îngrijitorului meu, de frică, că nu mi va permite.

Dômne Dumneșeule! Cât ce eșii pe stradă din lada asta de lemn, credeam, că trebuie să ardă unde-va — așa o îmbulzélă. Mă dusei dealungul stradelor, uitându-mă la firme, ca să află numele domnului Jenner, dar neaflându-l îmi luai refugiu la un trecător, pe care îl întrebai, de n'ar fi așa de bun să-mi spuie unde locuieste dl Jenner?

„Nu sciu, băiete”, fû rêsponsul, întrebă pe un polișt”.

Mă duse-i o leacă mai incolo, și vêdînd o brutărie, intra-i și ceru-i vr'o pârche de covrigi.

„Căți?” întrebă femeia.

„Dôr 9”, dîse-i eu.

După aceea fi mulțamii cu tótă complesanța și voiam să mă duc, dar ea începî să strige, ca și cum ar fi avut un urs în față.

„Unde's banii, pungașule mic?”

Ad. Nr. pp. 373/897.

[94] 1—3

Concurs repetit.

Pentru întregirea postului de paroch în parochia de clasa a III-a, Rogojel, prin această se descrie concurs repetit, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post, dau un venit sigur anual de 354 fl.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-și așterne suplicile lor de concurs, instruite conform normelor în vigoare, subsemnatului oficiu, până la termenul sus indicat.

Oficiul protopresbiterat în conțelegere cu respectivul comitet parochial. Cluș, 23 Iunie 1897.

Tuliu Roșescu,
protopresbiter.

Nr. 262/897 prot.

[95] 1—3

Concurs repetit.

Pentru ocuparea vacantei parochii „Sard“ protopresbiteratului Sighișorei, se repetesce, conform Veneratului ordin consistorial, concursul cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch, dau suma de 358 fl. 59 cr.

Informațiuni mai detaliate despre starea acestei parochii se dau la subsemnatului oficiu protopresbiterat, eventual la comitetul parochial concernent.

Concurenții au a-și așterne cere-rile concursuale instruite conform normelor în vigoare în termenul deschis subsemnatului oficiu protopresbiterat, având a se prezenta sub durată concursului în vre-o Duminecă sau sâmbătă în biserica din respectiva comună bisericească spre a-și arăta aptitudinea în cele rituale.

Sighișóra, 25 Iunie 1897.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Sighișorei, — în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Dimitrie Moldovan,
protopresbiter.

Nr. 255 protopresb. 1897.

[96] 1—3

CONCURS.

Pe baza rezoluțiunii consistoriale din 6 Maiu 1897 Nr. 2682 Bis. prin această se descrie concurs pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa a III-a Alma, protopresbiteratului Mediașului, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitele împreunate cu acest post dau suma de 552 fl. v. a. anual.

Informațiuni mai de aproape despre starea parochiei se pot primi dela oficiul protopresbiterat și dela comitetul parochial.

Reflectanții la acest post au a-și așterne petițiunile lor instruite conform legilor în vigoare până la termenul prefapt subsemnatului oficiu protopresbiterat.

Oficiul protopresbiterat gr.-or. al Mediașului în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Mediaș, 21 Iunie 1897.

Romul Mircea,
adm. protop.

Nr. 172.

[97] 1—3

Concurs repetit.

Pentru ocuparea vacantei parochii de clasa a III-a din Malomfalău, tractul ppresbiterat al Murș-Oșorheiului, — se descrie prin această concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch sunt cele stabilite în ședința sinodului acestei parochii la 20 Martiu 1893, cari dau un venit anual de 428 fl. v. a.

Informațiuni se pot lua la fața locului și la subsemnatul protopresbiter.

Competenții își vor așterne cere-rile lor concursuale instruite în regulă (Stat. org. §. 13, Regiment pentru parochii §. 15 și 17) la subsemnatul oficiu protopresbiterat.

M.-Oșorheiu, 19 Iunie 1897.

Oficiul ppresbiterat gr.-or. al M.-Oșorheiului în conțelegere cu comitetul parochial din Malomfalău.

Nicolau Maneguțiu,
ppresbiter.

[98]

1—3

CONCURS.

Pe baza ordinului Preaven. Consistoriu archidiececan din 28 Maiu 1896 Nr. 3058 B., prin această se descrie concurs pentru întregirea postului de paroch în parochia de clasa III Bărăști protopresb. gr. or. român al tractului Hașeg, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Tel. Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post dau suma de 398 fl. 07 cr. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-și așterne suplicile concursuale instruite conform normelor în vigoare, până la termenul sus indicat la subscrisul oficiu protopresbiterat, — în Petroșeni.

Concurenții sunt poftiți, ca sub durată concursului, să se prezenteze odată în comună, în o Duminecă sau sâmbătă, spre a se face cunoscut personal poporului și să predice.

Bărăști, la 18 Iunie 1897.

În conțelegere cu oficiul protopresbiterat concernent.

Georgiu B. Reitescu, **Avram Popa,**
președ. com. parochial. notariu.

Vidi.

Avram Stanca,
adm. protopresb.

Nr. 108/897 kzgb.

[99] 1—2

V.

CONCURS.

Comisiunea economică a comitatului Sibiiu publică, că sunt de a se conferi deocamdată pe anul școlar 1897/8 3 stipendii, și anume, unul de 600 fl. și două de câte 100 fl. la elevi dela vre-una școlă specială de economie din patrie.

La stipendiul de 600 fl. pot concu-ra numai atari competenți, cari voesc să frecventeze academia agricolă din Magyar-Ovár, era la cele de câte 100 fl., atari, cari voesc să frecventeze școlă agricolă din Mediaș sau altă școlă analo-gă din patrie. Asemnarea stipendiilor conferite se face numai după producerea documentului despre primire în institutul numit.

Concurenții, cari în tot cazul trebuie să aparțină acestui comitat, au să-și subșternă rugărilor provădate cu documentele despre studiile lor teoretice și practice și despre indigenat până în 15 August st. n. la 2 ore p. m. la vice-comitele comitatului Sibiiu ca pre-sident al comisiunei economice.

Sibiiu, în 13 Iuliu 1897.

Reissenberger m. p.,
vice-comite.

Nr. 334/897.

[92] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch din parochia de clasa III. Gusu, protopresbiteratului Mercurei, se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român“.

Dotățiunea împreunată cu acest post este în venite sigure 333 fl. 80 cr.

Reflectanții la acest post sunt avi-sați a-și așterne cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu în termenul deschis.

Informațiuni mai de aproape se pot lua dela președintele comitetului parochial sau dela oficiul protopresbiterat.

Dela concurenți se așteaptă a se prezenta în o Duminecă sau sâmbătă la biserica, pe lângă observarea dispo-sițiunei §-ului 18 din „Regulamentul pentru parochii“, spre a-și arăta de-steritatea în cântări și tipic, respective pentru a celebra și cuvânta.

Mercurea, la 13 Iunie 1897.
Oficiul protopresbiterat gr. or. al Mer-curei, în conțelegere cu comitetul pa-rochial respectiv.

Ioan Droc,
protopresb.

Nr. 647/1897

[93] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de pa-roch în parochia de clasa a III-a Tórcla din protopresbiteratul Agnitei se deschide prin această concurs cu ter-min de 30 de zile dela prima publi-care în organul „Tel. Rom“.

Emolumentele împreunate cu acest post dau suma de 184 fl. 20 cr.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și așternă cererile lor concu-suali instruite în sensul normelor în vigoare în termenul deschis subscrisului oficiu protopresbiterat.

Nocrichiu, în 25 Maiu 1897.

Oficiul protopresbiterat în conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolae Moldovan,
adm. protopresbit.

Nr. 627/1897

[90] 3—3

Concurs repetit.

În sensul ordinațiunei Preavene-rabilului Consistoriu archidiececan ddto 6 Septembrie 1894 Nr. 5479 Bis. prin acesta se descrie concurs nou pentru ocuparea parochiei de clasa a III-a Veseud, tractul protopresbiterat al Ag-nitei, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în organul „Telegra-ful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post aduce suma de 373 fl. 41 cr., v. a.

Informațiuni mai detaliate se pot lua dela comitetul parochial din Ve-seud, poșta ultimă Szt. Agota, și dela subscrisul oficiu protopresbiterat.

Concurenții au să-și așternă cere-rile lor concursuali instruite în sensul normelor în vigoare în termenul des-chis subsemnatului oficiu protopresbi-terat.

Nocrichiu, în 25 Maiu 1897.

Oficiul protopresbiterat în conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolae Moldovan,
adm. protopresbit.

Nr. 259—1897

[88] 3—3

CONCURS.

Pentru postul de paroch în pa-rochia de a III-a clasă Mureș-Cuesdiu, devenind vacant, se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publi-care în fôia „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post, computeate după calculul mediu de trei ani, sunt 371 fl.

Informațiuni mai de aproape se pot trage dela comitetul parochial și dela oficiul protopresbiterat.

Suplicile concursuali, instruate conform legilor în vigoare, sunt a se adresa subscrisului, — p. u. Szász-Régen.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Reghinului.

Reghinul-săsesc, 12 Iunie, 1897.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Galacteon Șagău,
protopresbiter.

Nr. 3814. B.

[86] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de pa-roch de clasa III-a în comuna Sân-Mihaiul inferior cu filiala Sân-Mihaiul

superior, protopresbiteratul Turdei, în sensul concludului comitetului paro-chial din 23 Februaru a. c., se pu-blică din nou concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în organul archidiececan „Telegraful Ro-mân“.

Emolumentele împreunate cu acest post dau un venit anual de 421 fl., afară de casa parochială și o grădină arătore, precum și alte venituri acci-dentale.

Informațiuni mai detaliate despre împregiurările acestei parochii se pot lua în fața locului dela comitetul pa-rochial.

Doritorii de a reflecta la acest post de paroch vor avea a așterne petițiunile lor concursuale, instruite conform normelor în vigoare, consisto-riului archidiececan având cu obser-varea §-lui 18 din Regulamentul pentru parochii, a se prezenta în biserica din numita comună pentru a cânta, res-pective a celebra sau a cuvânta.

Sibiiu, 25 Iunie 1897.

Consistoriul archidiececan.

Nr. 625—897

[89] 3—3

CONCURS.

Neînsinuându-se la prima și a doua publicare a concursului de pa-roch în parochia de clasa a III-a Zlagna, protopresbiteratul Agnitei, concurenți calificați, prin această se descrie pentru a III-a oră concurs cu termen de 30 de zile dela prima pu-blicare în organul „Telegraful Rom“.

Emolumentele împreunate cu acest post dau suma de 440 fl.

Doritorii de a ocupa acest post au să înainta cererile lor concursuali, instruite conform legilor în vigoare în termenul deschis subsemnatului oficiu protopresbiterat.

Informațiuni mai de aproape și pot lua concurenții dela comitetul pa-rochial și dela acest oficiu protopres-biterat.

Nocrichiu, în 25 Maiu 1897.

Oficiul protopresbiterat în conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolau Moldovan,
adm. protopresbiter.

Szám 5516/897. fsrb.

[91] 3—3

Pályázati hirdmény.

Kistalmács községben a községi jegyző állás üresedésben jött és annak betöltése céljából ezzel pályázatot hirdetek.

Felhívtnak minősített pályázók, hogy folyamodványaikat folyó évi Julius hó 31-ig alólirotnál adják be.

Nagy-Szeben, 1897. évi Julius hó 9-én.

A járási főszolgabíró helyetti:

Putkovszky,
szolgabíró.

Publicare de licitațiune.

Edificarea unei școle noue în Abrud, protopresbiteratului Abrudului, se va da în întreprindere pe calea licitațiunei publice minuende Duminecă în 13/25 Iuliu a. c., orele 10 a. m. în școlă din loc.

Prețul de strigare conform preli-minariului de spese e 4198 fl. 30 cr. v. a.

Doritorii de a licita vor avea a depune ca vadiu 10% din prețitul strigării.

Planul și preliminarul de spese, precum și condițiunile de licitare se pot vedea ori când la subscrisul.

Abrud, 1 Iunie 1897.

Pentru comitetul parochial.

Petru Popovici,
adm. prot.

[87] 3—3